

غزل شماره ۴۹۴

ای دل گر از آن چاه ز نخدان به در آبی
هر جا که روی زود پشیمان به در آبی

هش دار که گر و سوسه عقل کنی گوش
آدم صفت از روضه رضوان به در آبی

شاید که به آبی فلکت دست نگیرد
گر تشن لب از چشمه حیوان به در آبی

جان می دهم از حسرت دیدارِ تو چون صبح
باشد که چو خورشید درخشان به در آبی

چندان چو صبا بر تو کلام دم همت
کز غنچه چو گل خرم و خندان به در آبی

در تیره شب بجز تو جانم به لب آمد
وقت است که همچون مه تابان به در آبی

بر رهگذرت بسته ام از دیده دو صد جوی
تا بو که تو چون سرو خرامان به در آبی

حافظ مکن اندیشه که آن یوسفِ مَرُور

باز آید و از کلبه احزان به در آبی

تفسیر فال

دچار وسوسه شده‌ای و در میانه‌ی دو راهی قرار گرفته‌ای؛ اکنون باید تصمیمی عاقلانه بگیری که تو را به بهشت برساند، نه به جهنم. درست است که احساس تشنگی می‌کنی، اما این تشنگی و نیاز بهتر از ارتکاب گناه است. بدان که خداوند پاداش صبر و اجر نیکی‌های تو را خواهد داد و تو به عنوان یک فرد سربلند از مسیری که انتخاب کرده‌ای، بیرون خواهی آمد. زیرا با تفکر صحیح و پیمودن راه راست، قدم در مسیری گذاشته‌ای که سرانجام باعث شادابی خانه‌ی محزون تو خواهد شد. این انتخاب نه تنها نشانه‌ی قوت اراده و دیانت توست، بلکه چراغ راهنمایی برای دیگران نیز خواهد بود تا آنها نیز از تاریکی‌ها دور شوند و به سوی نور هدایت یابند.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)